

dat een belangrijk gegeven, want nog veel te vaak zegt men "we plaatsen een hek en dan doet de natuur verder het werk." Die vlieger gaat dus niet meer op, want als je een hek om een gebied plaatst is er geen sprake meer van natuur. Ook voor organisaties als Staatsbosbeheer heeft deze conclusie gevolgen. Staatsbosbeheer heeft er nogal een handje van om te zeggen "wat er in de natuur aan de hand is gebeurt spontaan", maar niet ieder spontaan proces is natuurlijk.'

Hongerdood

Schoon vervolgt: 'De hongerdood van de betreffende damherten is geen natuurlijk proces. Dat was namelijk nooit gebeurd

als er geen hek had gestaan. Als de Gemeente Amsterdam even de Vereniging Het Edelhert had gebeld hadden we kunnen vertellen dat het niet slim is om het hek in het voorjaar te plaatsen en daarna dicht te gooien. De herten zijn voorafgaand aan de bronsttijd door de open stukken naar de duinen getrokken en na de bronst vonden ze het afgesloten terug. Het is mij ten dele een raadsel waarom die herten niet richting het oostelijk deel van het gebied zijn getrokken. Daar hadden ze immers genoeg voedsel kunnen vinden. Ze zijn echter in het voedselarme gebied bij het hek blijven hangen en daar doodgegaan van de honger. Naar het waarom kun je alleen maar gissen. Misschien werden ze

aangetrokken door hun soortgenoten aan de andere kant van het hek. Feit is dat de gemeente dit hek niet op een ongelukkiger tijdstip had kunnen afsluiten. Het was veel beter geweest als ze al vroeg in het voorjaar hadden voorkomen dat de herten dit gebied zouden gebruiken om op te vetten ('feisten'). Men heeft nu geen enkele rekening gehouden met het natuurlijk gedrag van het damhert. Het gevolg is dat er nu veel meer herten dood zijn gegaan dan wanneer er beperkt afschot mogelijk was geweest. De dood heeft nu lang op zich laten wachten: je kan aan de sporen zien dat ze hebben liggen creperen.'

De hongerdood van de betreffende damherten is geen natuurlijk proces

Commotie

In totaal werden deze winter 80 dode dieren gevonden, met de nodige commotie en media-aandacht als gevolg. Van een situatie als in de Oostvaardersplassen wil Schoon echter niet spreken. Hij zegt: 'Het betreft slechts een klein percentage van de totale populatie. Dit gebied heeft een veel grotere draagkracht. De aanwas is immers nog steeds hoog en de populatie groeit nog steeds. Daarom is het des te wranger dat de betreffende herten van de honger zijn gestorven.' Dat dat inderdaad het geval is valt niet te betwijfelen. Bij onderzoek bleek een extreem laag beenmergvetgehalte. Het Waterleidingduingebied valt uiteen in twee delen. In Zuid-Holland is beperkt afschot buiten de AWD toegestaan. In Noord-Holland niet. 'In de AWD zelf is nooit afschot van damherten mogelijk geweest', zegt Schoon. 'Alleen wat ziek, zwak en misselijk was mocht worden afgeschoten. Verder wil Amsterdam geen afschot. Zij houden zich ver van alles wat maar riekt naar jacht.' De vraag is of het hek - behalve de verhongerde dammen - resultaat heeft opgeleverd. Schoon: 'Ik heb wel het idee dat het op de aanpalende agrarische percelen nu iets rustiger is. Je ziet nog wel af en toe een damhert op de velden richting Vogelenzang, maar niet meer